

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 7. Cur Tibullus porcum hostiam mysticam dixerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

At Homericus Vlyſſes apud Achillem querens de ferocitate Troianorum, neſcio quid hoc modo nuntiat:

Proſpera Iupiter his dextris fulgoribus edit.

atque ita eum legit Petrus Marſus: indicatque, verſum eſſe ſumptum ex Iliados nono, vt valdè mirer, quæ fuerit eorum audacia, qui Aiacem poſtea pro Vlyſſe ſcripſerunt. Nam quod Victorius credidit, eſſe *μνῆσιν* Ciceronis *ἀμύσθημα*, non viderat videlicet veteres libros, neque commentarium Marſi. Quem ſi legiſſet, cognouiſſet etiam, ſe non valdè neceſſariam operam ſumere in emendando quodam loco è primò eorundem librorum: vbi de Iamidarum familia mentio eſt. eum enim Marſus & probè ac incorruptè ſcriptum repererat, & eruditè interpretatus erat, adducto eo ipſo Pindari loco, quem adduxit poſtea Victorius. Iniquum autem puto, quenquam ſua laude fraudari: ideoque verum harum emendationum auctorem indicaui. neque dubito, quin Victorius ipſe, quem vt inſigniter eruditum eſſe video, ita inſigniter probum & planè ingenuum eſſe audio, ſi & hæc, & alia quædam, quæ vt noua profert, ab aliis notata ſciuiſſet, aut non attigiſſet, aut ſuis auctoribus accepta retuliſſet. quod idem mihi etiam de aliis quibusdam eruditiffimis hominibus facile perſuadeo. Elegantem enim & liberalem doctrinam liberalis etiam natura plerumq. comitatur.

Cur Tibullus porcum hoſtiam myſticam dixerit.

CAPVT VII.

NON fatis, quod ſciam, à quoquam explicatum eſt, cur Tibullus porcum hoſtiam myſticam vocauerit, eo verſu,

Hoſtiaq; è plena myſtica porcus hara.

quin etiam eius rei ignoratione, in quibusdam libris è

mystica factum est, rustica. sciendum autem est, in illa Cereris sacris quæ mysteria dicebantur, eam consuetudinem fuisse, ut quisque pro se Cereri porco faceret. seu quòd animal illud infestum Cereri crederent: quia femina pando, ut ait Ovidius, eruisset rostro, anni que spem interceptisset; ob idque deam eius cæde gaudere crederent: seu quòd è suillo rostro arandæ & inuertenda terræ ratio primùm accepta esset: nam id quoque multi prodiderunt. neque sanè satis conuenit inter antiquos scriptores, de causis, ob quas hoc aut illud animal huic aut illi deo immolaretur. alij enim, quod cuique deo gratissimum esset, id ad illius aras mactari solitum aiunt. itaque equus Martis erat hostia. & quòd aper Adonin interfecisset, apro Veneri rem diuinam fieri nefas erat, alij, quod quisque deus odisset, eius potissimè illum cæde oblectari putabant. itaque Nocti sacrificabatur gallus gallinaceus: quòd cantu suo diem prouocare, noctem fugare videretur. capra Palladis quòd oleam insigniter laderet. Sed vtra de causa porcus Cereri caderet: illud certè obseruabatur, ut & prapinguis esset, & nulla sui parte mancus ac mutilus. quod etiam vniuersè in toto victimarum genere seruabant. ergo porcos mysticos aut mystericos vocabant, qui pinguisissimi & integerrimi essent. Plautus sinceros sacres vocat. quare Megarensis ille Aristophaneus, qui filias suas pro porcis vendere cuperet, iubet eis, ut faccum ingressæ ita grunniant, ut porci mystericus esse videantur: Κ' ἤπειτεν ἐς τ' σάκιον ὠδ' ἐσβαίνετε

Ὅπως ὃ χυλλίξεϊτε ἢ κδίξετε,

Χ' ἤσῆτε φωνὰν χοίρων μυστηαίων.

& paulò post interrogatus à Dicæopoli, quid ferret, porcas se mysticas ferre respondet:

Δι. π δαί φέρεϊς; Με. χοίρεϊς ἐγώνη μυστικῆς.

C. Verri